

De 'Zinnia' bij het verlaten van de haven van Oostende.

Omer Vilain over de tijd van toen

Het visserijwachtschip 'Zinnia'

Er is de jongste tijd wat te doen rond de bescherming van onze eigen visserijvloot. Na de aanvallen van de boze Noord-Franse warrelnetvisserij ter hoogte van Duinkerke, was er maandag en dinsdag vissersopstand in de havengeul van Oostende omdat 'den Hollander' onze kustwateren komt leegvissen.

Als onze vissers rechtstreeks worden bedreigd door vreemde schepen, spreekt men ongewild over de steun van een visserijwachtschip. Dat doet ons denken aan de periode tussen de twee wereldoorlogen toen onze vloot beschikte over een wachtschip die terzelfdertijd dienst deed als opleidingsvaartuig

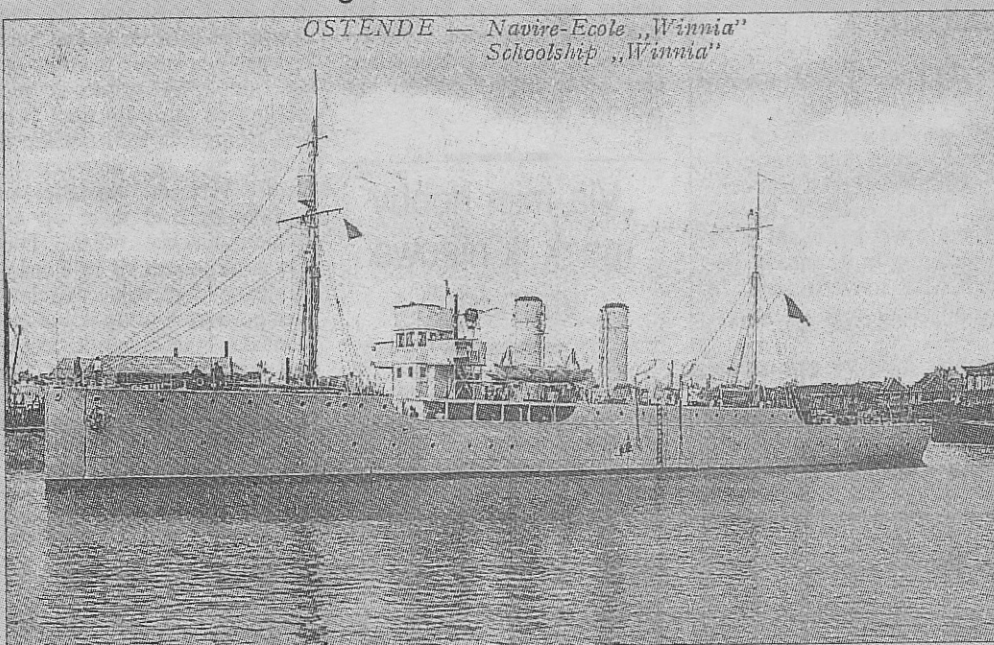
voor toekomstige zeelieden.

Gesloopt door de bezetter

Het Belgisch schip werd genoemd naar een schitterende bloem: de *Zinnia*. Op sommige postkaarten die we konden terugvinden, verkeerdelijk geschreven als *Winnia*. Toen de tweede wereldbrand uitbrak en de mobilisatieperiode was aangebroken, zei men bij het uitvaren van de 'Zinnia': 'Daar vaart onze volledige oorlogsvloot'.

Diegenen die op de 'Zinnia' hun opleiding genoten, zullen het leven aan boord op het visserijwachtschip nooit vergeten. Zo ook aalmoezenier Ernest De Spot die tijdens de oorlog het boek *Zee en Vissersvolk* zou publiceren. Hij werd jarenlang, als opvolger van Paster Pype, 'de aalmoezenier van de Zinnia' genoemd.

Nu hoort men al eens meer zeggen: „Vóór de oorlog had België geen zeemacht, maar wel een visserijwachtschip. Nu hebben we een marine maar geen visserijwachtschip meer...” De 'Zinnia' werd in 1940 in de haven achtergelaten en later door de Duitsers gesloopt.

De 'Zinnia' zwenkend in de Oostendse achterhaven. Op bovenstaande postkaart verkeerdelijk omgedoopt tot het schoolschip 'Winnia'